

mod tror jeg, man kunde efterligne et Land som Nordamerika. Dette Land sender en af sine Borgere, som buer dertil, derhen, hvor det er nødvendigt at have en Talsmand. Det Samme kunde vi gjøre i al Simpeltid, og jeg er overbevist om, at man ikke vilde afvise Kongen af Danmarks Repræsentant, om han end var lidt mindre høit paa Straa i Rangforordningen. Jeg vil tilføie, at vi Andre have et ligesaa levende Ønske om at spare paa denne Post — og det noget Betydeligt — som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønsløffe).

Ansvar: Jeg har kunnet gaa ind paa Udvalgets Flertals Forslag til det foreliggende Budget for Udenrigsministeriet, ikke fordi jeg tror, at det i og for sig er formeget at forhøie Tasselpengene for Gesandten i Berlin med 4000 Rb., men fordi jeg, efter Alt hvad der forelaa, maatte antage, at de 2000 Rb. vare det Beste, som kunde opnaas i dette Øieblik. Jeg skal heller ikke indlade mig paa at drøfte, paa hvilken Maade der kunde indføres Besparelse i vor udenrigske Repræsentation; jeg skal kun sige, at saalænge vi anse det for nødvendigt at holde en Repræsentation i Udlandet, maa vi gjøre det paa en saadan Maade, at vore Gesandter nogenlunde kunne færdes paa anstændig Fod med dem, de skulle færdes imellem. Vil man udelukkende holde en Repræsentation af Generalkonsuler, saa kunne vi vel faae Mænd, der kunne gaa reisende Tourister tilhaande, skaffe dem Afgang til forskjellige Samlinger osv., ligesom de ogsaa ville kunne være vor Industri til Tjeneste, forsaavidt Noget i industrielt Formaal begiver sig til Udlandet; men det er ganske sikkert, at med Hensyn til at skaffe Underretning om, hvad der passerer i den diplomatiske Verden, ville disse Generalkonsuler være, hvad det forekommer mig, at ogsaa den foregaaende ærede Taler udtalte, fuldstændig unyttige for Regeringen herhjemme. Et æret Medlem her ved Siden af (Bajer) udtalte den Sætning, at i vore Dage synes den diplomatiske Virksomhed mere at trække sig bort fra Hofferne og gaa over til Folkene. Dette maa være slet for ganske nylig, thi jeg tror ikke, at det var det tydske Folk, som i 1870 tog Initiativet til Krigen imod Frankrig. Jeg tror endnu, at den diplomatiske Virksomhed foregaar ved Hofferne, og jeg skal meget beklage, dersom man skal komme ind paa at ansætte danske Diplomater, hvis Hverv det skal være at omgaaes med Tjernerne for de forskjellige Fraktioner i de lovgivende Forsamlinger og holde sig fjernt fra Hofferne. Det ærede Medlem gav nogle statistiske Oplysninger til Bedste, som ere hentede fra Gothakalenderen. Det undrer mig, at det ærede Medlem her ligeoverfor (Zahle) ikke i den Anledning gjorde nogen Bemærkning saaledes som den Gang, da jeg tillod mig at citere dette lille Skrift; men jeg skal med Hensyn til de Oplysninger, som

det ærede Medlem gav i Dag, sige, at man maa være meget forsigtig med at anføre deraf. Det ærede Medlem ansætte for nogen Tid siden, at den danske Konges Civilliste udgjorde 8 Procent af Landets Indtægter. (En Stemme: Det var af samtlige Udgifter i 1857!). Det er heller ikke muligt; i 1857 var Civillisten 800,000 Rb., og da nu 8 som bekendt er lidt over $\frac{1}{12}$ af 100, saa vilde det altsaa svare til en Udgift for hele Landet paa i det Hele 9,600,000 Rb.; omtrent 10 Millioner; men jeg antager, et det ærede Medlem vil erindre, at vi ikke i mange Aar have været i en saa lykkelig Situation, at vort Lands Udgifter kun have været 10 Millioner. Mon det ærede Medlem ikke har taget fejl og kun har regnet Kongeriget's Udgifter og glemt de andre to Femtedele af Staten? Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, at en fast Repræsentation i det Hele taget neppe vilde have nogen Betydning, idet man jo havde set, at hver Gang der foregik noget Alvorligt, sendte man dog ekstraordinære Gesandter, som bagefter de andre Gesandters Ryg afgjorde Sagen. Men dette er jo det bedste Bevis paa, at det ikke forholder sig ganske saaledes, som det ærede Medlem sagde; thi det er Følgen af Kabinetspolitikken, at noget Saadant kunde ske, og der er væsentlig kun et Par Stater, som have fulgt denne Fremgangsmaade. Naar det ærede Medlem tror, at de forenede Stater i Amerika kun sende Gesandter leilighedsvis, naar de have Lust dertil, saa er dette en Bilsfarelse. (Winther: Jeg er ikke i denne Bilsfarelse!). Ja, saaledes maatte man forstaa det ærede Medlems Udtalelse.

Udenrigsministeren: Med Hensyn til de Udtalelser, som vi have hørt fra forskjellige Sider af Salen, ogsaa fra den ærede Drøftør, skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Naar man har ment at kunne indskrænke Gesandtskaberne og at kunne ordne dem paa en mere besparende Maade uden derved at skade Diemet, skal jeg paa denne ganske almindelige Udtalelse give det ganske almindelige Svar, at det er min fulde Overbevisning, at disse Ansættelser virkelig bero paa en feilagtig Opfattelse hos de ærede Medlemmer, som have fremsat denne Mening. Det er tværtimod min fulde Overbevisning, at vore Gesandtskaber ere aldeles uundværlige for os, og at den Reduktion, som for nogle Aar siden er slet saavel med Hensyn til Gesandtskabernes Antal som ogsaa med Hensyn til de Sager, der ere dem tilfaldte, har bragt dem ned til et saadant Minimum, hvorunder man, naar man ser hen til Færdelandskets Vel og Bærdighed, ikke paa nogen Maade kan gaa. Jeg vil oprigtig tilstaa, at jeg meget snarere kunde fristes til at gaa i den modsatte Retning og at foreslaa en Udvidelse paa forskjellige Maader, hvorom jeg imidlertid ikke skal udtale mig videre her. Med Hensyn til de mindre Bevillinger, som